

Sigvard Wallenberg frá Skandinavisku Barnamissionini:

Føroyska hjálpin munar væl

Eitt gott dømi um, at tað hóast alt loysir seg at royna at gera eitt hjálpararbeiði, eisini har tað sær svartast út, er Skandinaviska Barnamissionin. Leiðarin, Sigvard Wallenberg, greiðir frá:

«Tað var í august mánaði, at sonur mín, sum arbeiðir innan fyri barnamissionina á Filipsoyggj-

unum, ringdi meg upp við einum neyðarrópi. Hann segði, at har hevði verið jarðskjálvti, og at tørvurin á mati, heilivági, teppum og øðrum var sera stórur».

Jarðskjálvtin var hendur í einum fjallalendi, sum var umgirt av mjørka, so ikki var so lætt at hjálpa har, tí hvørki var atkom-

andi við bili ella flogfari.

«Sonurin greiddi mær frá, at tørvurin var stórur, og eg kundi bara gera eitt. Tað var at falda hendurnar og so royna at senda eina bøn upp til min himmalska faðir og biðja hann senda okkum hjálp, tí hvar skuldi eg fáa 20 tons av barnamati frá eft-

ir ongari tíð», sigur Wallenberg.

Men ikki gekk meira enn tann eini dagurin, so ringdi telefonin. Tað var ein týskari, sum spurdi Wallenberg, um tey kundu brúka eitt sindur av barnamati, sum hann hevði framleitt ov nógv av.

«Hetta var bara ótrúligt», sigur Sigvard Wallenberg. «Men nú kom næsti trupulleikin. Hvussu í allari víðu verð skuldu vit fáa øll hesi tonsini av mati til Filipsoyggjarnar? So eg mátti enn einaferð falda hendurnar».

Og enn einaferð munaði. Bráðliga fekk Wallenberg hugskot um, at hann skuldi venda sær til svenska flogvápnið.

Men har fekk hann ikki fatur á nokrum fólki í fyrsta umfari, tí øll høvdu fri. Tó skuldi næstkommanderandi royna, um ikki fór at bera til at fáa so mikið av fólki saman, at tað fór at bera til.

«Tá hann ringdi aftur til mín, sat eg við hjartanum í hálsum. Men Gud havi lov var svarið positivt, og fáar dagar seinni var svenska flogvápnið á veg til Filipsoyggjarnar í Hercules-flogfari, og vit høvdu alt tað við okkum, sum skuldi brúkast», sigur Wallenberg. «Og fyri at tað ikki skal vera lygn, so finguv it alla hesa størsligju hjálpin, sum átti at kosta yvir eina millión, fyri púra einki. Vit skuldu ikki gjalda eitt oyra fyri tað».

Tað tók einar seks dagar at koma til Filipsoyggjarnar, men tá hjálpin kom fram, gjørdi hon eisini mun. «Vit høvdu

Stovnarin og leiðarin av Skandinavisku Barnamissionini, Sigvard Wallenberg og Ella Niclasen, ið hevur leiðsluna av føroyska partinum av hesi hjálpi. (Mynd: Kalmar)

ongan møguleika fyri at blanda matin, eftir at vit vóru komin á staðið, har neyðin herjaði, so vit máttu hava matin lidnan við okkum».

Har sum flogfarið lendi, hevði jarðskjálvtin eisini gjørt um seg, men ein hægri makt mundi vera við kortini, tí á flogvøllinum steðgaði flogfarið bert heilt fáar metrar frá einari fyra metrar langari og fleiri metrar djúpari rivu í jörðini.

«Tá vit so komu út úr flogfarinum, stóðu seks generalar fyri okkum, og fingi vit á staðnum goða hjálp við at býta matin út millum tey, sum í nógvir

dagar hvørki høvdu smakkað vatt ella turt», sigur Wallenberg.

Hann sigur, at htta vil hann fortelja føroyingum, so teir skulu skilja, at tann hjálp, sum kemur higani til Filipsoyggjarnar, ikki er til fánýtis: «Tit eru sera duglig at veita hjálp. Her í Føroyum hava vit 400 fadrar at filipínskum børnum, og er tað meira enn eitt nú eitt land sum Danmark hevur tilsamans. Tykkara lutfalsligi partur í okkara hjálparararbeiði er nógv tann størsti, og eg kann bara ikki siga, hvussu glað vit eru fyri tað».

hj.

Føroyska bygdin verður vígað í januar:

Byrjaðu í gjár

Nú er arbeiðið uppá føroysku bygdina á Filipsoyggjunum byrjað. Í gjár varð farið til verka, og gongur alt eftir ætlan, verður bygdin liðug í januar.

Í fyrsta lagi verða bygd 30 hús í bygdini. Verður fullsett í hvørjum húsi, kunnu yvir 200 filipínarar búgva har.

Mangan er slik hjálp bert ein innrás úr «hvit» verðini, men so er ikki í hesum føri:

«Sum er, eru 145 hjálparararbeiðarar og gera hús í teimum ymsu skandinavisku bygdunum, og av teimum eru bert tvey hvít», sigur Ella Niclasen, leiðari fyri Skandinavisku Barnamissionina í Føroy-

um. «Hetta kann kallast hjálp til sjálvhjálp, tí tey, sum koma at búgva í bygdunum, læra at dyrka jörðina uttanum síni egnu hús, og eisini læra tey handverk og tilíkt, so tey kunnu klára seg».

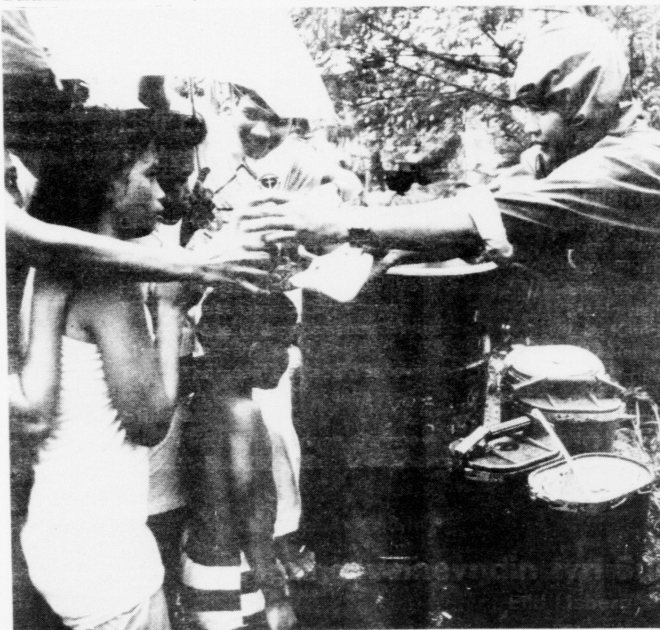
Tey 30 húsini í føroysku bygdini verða øll eins litt. Tey koma øll at verða málað í føroysku litunum. Tiggju av húsunum hevur Føroya Landsstýri latið, meðan hini 20 eru frá privatum.

«Tað ber eisini til hjá fólki at finna tað húsið aftur í bygdini, tey hava latið, tí uppi yvir durastavinum kunnu tey velja sær eitt navn at seta», sigur Ella Niclasen. «Og tey, sum halda, at peningurin

verður givin út í ta bláu luft, hava heldur einki at óttast fyri, tí fyri hvørt hálvt ár verður gjørdur roknskapur upp».

Sum sagt, eru húsini 30 í tali, nú byrjað verður at byggja. Men møguleiki er kortini fyri, at húsini gerast fleiri í tali seinni. Hvørt teirra kostar 6.500 krónur at byggja og við plássni fyri sjei fólki, má sigast, at munur er á húsa-prisunum her og so har. Munur er eisini á húsum, sjálvsagt, men kanska kundu føroyingar lært av tí í hesum krepputíðum, at vit kundu klárað okkum við minni — nógv minni enn tá.

hj.

Tá stóri jarðskjálvtin var á Filipsoyggjunum í august mánaði, fylgdu honum ikki færri enn 600 eftirskjálvtar. Úrslitið var stór neyð, og tá hjálpin kom fram, var tað í tøkum tína

Soleiðis siggja húsini í føroysku bygdini á Filipsoyggjunum út.